02/03/2019

Ο φύλακας- άγγελος των καρκινοπαθών του Αρεταιείου νοσοκομείου

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

Είναι το μέρος όπου άφησε την τελευταία του πνοή και εγκατέλειψε τα εγκόσμια ο σημαντικότερος σύγχρονος άγιος της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας, ο άγιος Νεκτάριος. Είναι το νοσοκομείο στο οποίο ξεκίνησε η μεγάλη περιπέτεια της υγείας του Μακαριστού Χριστοδούλου που συγκλόνισε όλη την Ελλάδα. Ο λόγος για το Αρεταίειο, το πρώτο πανεπιστημιακό νοσοκομείο της χώρας που ιδρύθηκε στα τέλη του 19ου αιώνα (1898), όπου καθημερινά προσέρχονται δεκάδες άνθρωποι που δίνουν τον δικό τους αξιοθαύμαστο αγώνα, μέσω των ισχυρών χημειοθεραπειών, απέναντι στην επάρατη νόσο, τον καρκίνο, επιδιώκοντας και επιζητώντας την προσωπική τους «ανάσταση».

Του Αντώνη Μακατούνη

Ασθενείς που βιώνουν με αξιοπρέπεια και καρτερικότητα το δικό τους «γολγοθά», έχοντας όμως στο πλευρό τους ένα κληρικό, ένα φύλακα- άγγελο, τον αρχιμανδρίτη Φιλόθεο Θεοδωρόπουλο που ασκεί εθελοντικά, εδώ και μια επταετία, τα λειτουργικά του καθήκοντα στο παρεκκλήσιο του αγίου Γεωργίου του νοσοκομείου και συμπαραστέκεται πνευματικά, με όλες του τις δυνάμεις, στους ανήμπορους συνανθρώπους μας. Πρόκειται για έναν ιερέα που έχει βιώσει από κοντά τον ανθρώπινο πόνο από την εποχή που ήταν πρωτοσύγκελος (επί μία εικοσαετία) στην ιερά Μητρόπολη Θηβών δίπλα στον νυν Αρχιεπίσκοπο Αθηνών (τότε Μητροπολίτη Θηβών) κ. Ιερώνυμο.

«Υπήρξα στο παρελθόν υπεύθυνος (στη Μητρόπολη Θηβών) στο κέντρο αποτοξινώσεως κρατουμένων τοξικομανών στη Βοιωτία για δεκαπέντε χρόνια. Είχα μια πολύ στενή σχέση με αυτούς τους ανθρώπους και είχα ζήσει πάρα πολύ έντονα τον πόνο, τη μοναξιά, την εγκατάλειψη, την αδιαφορία, αλλά και τον πόνο της ψυχής τους. Βέβαια στην εποχή μας τον ίδιο πόνο ψυχής έχουν και οι καρκινοπαθείς οι οποίοι δυστυχώς εδώ (στο νοσοκομείο) είναι η πλειοψηφία των ασθενών που νοσηλεύονται. Οι γιατροί μας, με επικεφαλής τον πρόεδρο του Δ.Σ. καθηγητή κύριο Διονύσιο Βώρο που ήταν ο θεράπων ιατρός του μακαριστού Χριστοδούλου, ειδικεύονται στα χειρουργεία που αφορούν τη νόσο του καρκίνου. Πρέπει να πω ότι έχουμε μια άριστη σχέση και αλληλοεκτίμηση με όλους», αναφέρει ο π. Φιλόθεος και συμπληρώνει σχετικά με το ερώτημα αν του έχει συμβεί, κατά τη διακονία του στο Αρεταίειο, να παρατηρήσει αλλαγή στη στάση και στη συμπεριφορά κάποιου που δεν πίστευε, πριν αρρωστήσει, στο Θεό, «Είναι συχνό το φαινόμενο, δεν ξέρω βέβαια αν κάποιοι άνθρωποι είναι όντως άπιστοι, μπορεί να είναι αδιάφοροι. Οι χημειοθεραπευόμενοι που έρχονται να κάνουν τη νοσηλεία τους, με τη χρήση ισχυρών φαρμάκων, άνθρωποι που μπορεί να ήταν αδιάφοροι, όταν όμως με βλέπουν να περνάω από κοντά τους δείχνουν ενδιαφέρον. Ίσως παίζει ρόλο η προσέγγιση, το χαμόγελο, η φιλική συζήτηση που θα θερμάνει την ατμόσφαιρα, η στοργή, η συμπαράσταση, ακόμα και ένα αστείο, ένα ανέκδοτο, σε κάνουν να έρχεσαι πιο κοντά, οπότε μετά από αυτό ζητάνε τη βοήθεια ή την εξομολόγηση ή τη συμβουλή. Έτσι δημιουργούνται και σχέσεις, είτε με καλούν στα σπίτια τους, είτε έρχονται στο ναό που εφημερεύω, το βιώνω πολύ συχνά αυτό. Αυτό είναι το νόημα του κληρικού στο νοσοκομείο, να δημιουργεί ένα θερμό κλίμα στους ασθενείς που θα ‘‘ξεκλειδώσει’’ την καρδιά τους».

Μοιραία η συζήτηση καταλήγει στις ημέρες τις νοσηλείας του μακαριστού Χριστοδούλου (Ιούνιος 2007). Ποιες είναι οι αναμνήσεις του π. Φιλοθέου από εκείνη την εποχή, τι θυμάται πιο έντονα εκείνη την κρίσιμη περίοδο της δοκιμασίας του αξέχαστου πνευματικού ηγέτη; «Ο Μακαριστός επειδή ήθελε να είναι κοντά του οι άνθρωποι, τόσο στις εύκολες, όσο και στις δύσκολες στιγμές για αυτό το λόγο κοινοποιήθηκε αμέσως το πρόβλημα που αντιμετώπιζε. Αυτό που θυμάμαι είναι ότι εκατοντάδες άνθρωποι έρχονταν καθημερινά στα κάγκελα (του νοσοκομείου) να τον επισκεφτούν και όταν τους έλεγαν (οι γιατροί και οι νοσηλευτές) ότι δεν μπορούν. αφού ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος πέρασε πολύ κρίσιμες στιγμές εδώ, κάθονταν υπομονετικά πολλές ώρες απ’ έξω και περίμεναν να ακούσουν και να μάθουν κάποια καλύτερα νέα ή πώς εξελίσσεται η υγεία του».

Η ΠΟΡΤΑ ΕΙΝΑΙ ΚΛΕΙΣΤΗ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ

Το δωμάτιο του αγίου Νεκταρίου

Στο δεύτερο όροφο του Αρεταιείου βρίσκεται το δωμάτιο στο οποίο εκοιμήθη, μια μεγάλη μορφή της Ορθοδοξίας, ο πολυαγαπημένος άγιος των Ελλήνων, ο άγιος Νεκτάριος στις 8 Νοεμβρίου του 1920. Δίχως υπερβολή όταν εισέρχεσαι αισθάνεσαι δέος και συγκίνηση από την ιερότητα που αναβλύζει ο χώρος που έχει μετατραπεί σε μικρό ναό που κοσμείται από εικόνες του Αγίου και αμέτρητα τάματα πιστών για ανάρρωση των συγγενών τους που νοσηλεύονται στη κλινική. Αξιοσημείωτο είναι ότι πρωταρχικό μέλημα του π. Φιλοθέου ήταν να βρει το κρεβάτι του αγίου, καθώς υπήρχε ένα σύγχρονο στη θέση του. Έπειτα από κάποιους μήνες αναζήτησης μπόρεσε να το βρει σε μια αποθήκη, εν έτει 2008, που ήταν κλειστή τουλάχιστον σαράντα χρόνια. Πρόκειται για μια ιδιαίτερη ευλογία, ειδικά αν αναλογιστεί κανείς, ότι καθημερινά πολλοί πιστοί ξαπλώνουν και προσεύχονται στο κρεβάτι του θαυματουργού αγίου. Το εν λόγω θέμα δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά στην εφημερίδα «Δημοκρατία».